

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЩЁ ЧАМУ ГЭТА АТРЫМАЛАСЯ?

Адбыўся партыйны сход філалагічнага факультэта, на якім было адметкавана пытанне аб стане выхаваўчай работы на факультэце. З дакладам па гэтаму пытанню выступіў сакратар партыйнай арганізацыі факультэта Д. Е. Фатарович. Дакладны і выступаўчыя комуністы адзначылі, што ў галіне выхаваўчай работы на факультэце яшчэ зробена не ўсё. Наведванне лекцый із факультэце драўнес, быў выпадкі нядобра сумленных адносін да праць у час уборкі бульб на калгасных палах, п'янкі, гульі на карты. У асабістых пакоях студэнтак інтэрната будаўся непарафад.

П. МІРСКІ.

У ГАСЦЯХ У СТУДЕНТАЎ

30 верасня студэнтау і выкладчыкам геолага-геаграфічнага факультэта наведалі удзельнікі грамадзянскай вайны генерал-маёр Кліменец В. Г. і палкоун Якоўскі Н. В., якіх падзяляліся успамінамі аб сваіх сустэрнах з Фрунзе, Чапаевым і Куйбышевым.

Першыя гутарыцы са студэнтамі генерал-маёр Кліменецу. Ен у час грамадзянскай вайны камандаваў атрадам асобага назначэння Туркестанскай арміі, часта сустрэкаўся з Фрунзе. Ен расказаў, у якіх ціжкіх умовах прыходзілася дейнічніца атраду на Туркестане, дзе было шмат усях банд. Расказчык адзначыў, што Фрунзе быў не толькі выдатным полководцем, але і вырабленым, мудрым палітыкам. Ен гаварыў, што траба вывучаць быт і звычаі мясцовага насельніцтва, асля рожна веши барацьца са старымі.

Цікавымі і эмасцоўкі былі успаміны былога начальніка апераціўнага аддзела 4-й арміі палкоуніка Н. В. Якоўскага аб Чапаеве, Фрунзе, Куйбышеве. Па сваіх службовых авіяязках Якоўскаму прыходзілася часта сустэрнах із Фрунзе, Чапаевым, Куйбышевым. Ен узімаву некалькі цікавых эпизодаў з гэтых сустэрнах. Калі Фрунзе назначыў камандуючым 4-й арміі, ён першым ішоці

ГУЛЯКІ

Ад чаго чырвоны нос у С. Лепесіна? Ад чаго бледны выгляд у А. Станюты? Ад того, што адбывача сяча у чарку заглядаюць. Прама скажам, п'юць яны гарлукъ, як свіні браги.

Лепесін лічыць сябе выдатным чалавекам. Але гэта упартства не жадаюць прызнаць яго таварышы. Асабліва ён гараніцы сваімі вершамі, але род чалавечы трымаве і іх у невядомасці. Больш чым няшчасным мог лічыць сябе і А. Станюту. Некалькі разу ён прыходзіў на лекцыі п'яным. І якай толькі карысць была выкладчыкі вытворыцца язікі аудыторыў? А тут гэта запазычнасць расце з года у год. І, нарэшце, яны ужо на 4-ым курсе філалагічнага факультэта, а доугачаканая слава не прыходзіць. Іх не зауважаюць! Ну як тут з гора не напіши!

А што прыдзе у п'яную гарлаву, тое шварозаму нават і не прыніцца. Абодва рашылі сваімі рукамі разбурыць інтэрнат. Ім адразу ж прышло ўсведаміць, што звонку гэтага нелга зрабіць—сцены аказаўся вельмі ўстойлівымі. Тады яны рашылі ажыцьціца сваёю задуму ўнутры пачынаючы з свайго пакоя. І жаданы поспех! Дзверы выламаны. Дэбэрліса да мэблі. Грубая ляяня наясенца па усіх этажах. Да таварышу ніякай павагі. Слова спуршы не кажы! Студэнты В. Карамазав і Н. Кавалёў вымушаны былі абраніцца ад напушкі «генты». Гэта ім можа-бі не удалося, каб не дапамон падаслушиць міліцынер.

Толькі крху пазней ідэя разбурыння прышла да студэнта 3-га курса філіала Э. Бездарда. А усе пачау К. Цыбулька! Камендант інтэрната назначыў яго да журнім. Але дзе-ж там яму, комісару 3-га курса, сядзіць за столом дзяжурнага! Ці не лепей бы-

дзе выпіць? Якраз падышоў аднаўкурснік В. Вязеўін. П'янка завяла.

...Сядрых ужо хадзелі разыходзіцца, калі ў пакой увяліўся іх аднаўкурснік Э. Бездард. І ўсё пачалося спачатку. Бездард не адровіўся памяркоусцю характару, і праз некаторы час бутыль, поўная і пустая, стаканы і нағогул ўсё, што падпадалася пад руку, лягчы на занімныя дзвёры, а сцены.

— Што гэта тут у хлопца, — падумала С. Макоуская, якая па просьбe каменданта заступіла на пост дзяжурнага замест энікіца Цыбулькі. Яна прымадыніла дзвёры, але вымушана была іх хуціць, бо бутылька на руцэ Бездарда не на жарт меціла, яе галаву. На шум прыбег камендант. Бездард і не думаў супакіўца, кінуўся на камендантскія кулакі. Падаслеўшы студэнтаў дапамог скруціць.

Толькі В. Вязеўін і К. Цыбулька не прымалі амаль нікага удзелу разбурынні. Ім было мора пакалена, а лужа — па вушы. Яны зваліся на залітым віном і гаралкай ложкі, не зважаючы на то, што шклянкі ад бутэлек балючыя віпіліся на разбітыя дзвёры.

А праз некаторы час іх сбіраюцца, крохчычы уперадзе міліцыянеру. Э. Бездард, калі адпушцілі яго з участка міліцыі, зразуміў, што за прывінніцца блюці па спіне, і ён задумуя зрабіць ўсё «габы ціха». Ен рашылі падкупіць каменданта гарышама. Але дзе-ж там, камендант выставіў яго за дзвёры.

Ці-ж гэта комісары? Калі свінія выпадкова забігае ў добра наладжаную гароднюю гаспадарку, яе хутчай выгнаніць, каб не нарабіла вілікай шкоды.

I. ПЯТРОУ.

ЦІКАВЫ НАГЛЯДНЫ ДАЛАМОЖНІК

У кабінцы гісторыі КПСС увагу наведальнікі прыціняваюць альбом-выстаўку, падрыхтаваную работнікамі кабінета да саракавай гадавіны Вялікага Кастрычніка. У прыгожа зробленую папку сабраны рэпрадукцыі карцін савецкіх мастакоў, якія расказывают падарыточкі да правядзення Вялікай Кастрычніцкай савецкай рэволюцыі, адлюстроўваючы падзеі грамадзянскай вайны. Сядзіц праця, прысвечаных гэтым тэмам, у альбоме сабраны рэпрадукцыі карцін «Першы дні Кастрычніка» Г. Савіцкага, «Зімінія ўзяткі» В. Серава, «Дзарос комістай» Б. Іогансона, «Грубаны Першай коннай арміі», «Гачанка» М. Гржава і іншыя.

Асабліва шырока прадстаўлены альбом-выстаўку тых карцін, якія паказаны дэйніцамі арганізаціі і кірауніку. Кастрычніцкай рэволюцыі, заснавальніка савецкай історыі дзяржавы — В. I. Леніна. Тут можна убачыць рэпрадукцыі работ мастака І. Бродскага «В. I. Ленін у Смольным», В. Серава «Хадакі у В. I. Леніна», В. Васільева «В. I. Ленін на дарозе у Петраград», скульптара Н. Андрэева «Ленін—правадыр» і іншыя. Усюго ў альбоме сабрана 25 рэпрадукцый.

Асабліва наўгародскія наўгародскія дзяламожнікі ў вывуччанні гісторыі КПСС перыяду Вялікай Кастрычніцкай рэволюцыі і грамадзянскай вайны.

Колькі было радасных сустэрэ, гарачых пасадуніцай, лоцных поціску сіброускіх рукі (фота 2).

А у пакох інтэрната быў ўжо накрыты скромныя студэнцкія стаўлы, за якімі неузабаве пасялілі сардзінныя разноты. З захапленнем алаеядай Васіль Зубенак сваім сібрамі аб герайчных буднах цалінікай, аб іх жыцці і працы (фота 3).

Крху баязлівым першакурснікамі вельмі хочацца пакаціць медаль, якая красуецца на грудзіх у ветэрана асаення цалінных зямель Жоры Гукава. Нарэшце, цікаунасць бярэ верх, і яны з задавальненнем даведаліся, што эту медаль Жора атрымаў за добрую працу ў Казахстане (фота 4).

ПРЫЕХАЛІ!

З таго дня прышло, здвеца, не вельмі многа часу. Шчодрае ліпеньскае сонца падкрасіла падаслы настрой студэнтаў. Эталон паволны крануцца ў свой дуге шалх, а юнакі і дзяўчата ўсё шіл побач, махалі на разытанне рукаў, усіхвялявана штосці кірчали. А вагоны пратыкаўлі міла ўсё хутчай і хутчай, над вакзалам лягала вясловая песня пакарыцеляй цалінікі (фота 1).

Прайшло усюго два месяцы.

Звыш плясціст студэнтаў універсітэта вярталіся з Казахстана.

І зноў на Мінскім вакзале сабраліся з бүкетамі кветак іх сабры і близкія, з нецярпеннем чакаючы поезда.

Але не адзін ён такі шчаслівец. 100 студэнтаў універсітэта ўзнагароджаны знакамі «За асаенне цалінных зямель», 88—Ганаровыя граматы Акмолінскага аўкома комісарства, 66—Пахвальныя лістамі Калінінскага раёна. Прадстаўлены да узнагароды Ганаровыя граматы ЦК ВЛКСМ 58 студэнтаў і ЦК ЛКСМ Казахстана—85. Двадцатць цалінікай універсітэта прадстаўлены да узнагароды медалями.

Да познай ночы весіліся студэнты. З інтэрната даносілі вялічылія песні і гукі музыки.

K. ГРОМАУ.

У ДНІ СТУДЭНЦАГА ЛЕТА

У жніўні гэтага года разам з групай мінскіх студэнтаў я удзельнічуа тут падарожжы па чорнаморскум узбярэжжу Каўказа. Наш маршрут пачынаўся у Краснадары і праходзіў праз Новорасійск, Геленджык, Архіп-Осіпаўку, Нова-Міхайлаўку, Ашыя Туапсе, заканчываючыся ў Сочы.

На здымку: У адным з куткоў Архіп-Осіпаўкі.

У час падарожжа было шмат цікавых, запамінаючыхся сустрэч, цікавых пазіранняў.

А некаторы з іх міе хоцьца расказаць па старонках нашай газеты.

Два партрэты

Краснадарскі мастацкі музей Адзін партрэт—ва ўсю сіяй: Екацыяна II у поўні рост. У правай руці яна трzymае скіпетр, у левай—дзяржаву. Гарнастаравая мантэя падкраслівае царственнасць персоны. Кожная дробязь у адзінні царыцы старана выпісаны амелай рукой прыдворнага мастака-італянца. Гары, пералічычысь, каштоўныя камені, калышацца, быццам жывы, алы бархат партрету. На яго фоне блестасць, падобны на маску твар узадальніцы ўсёй гэтай раскошы—«государыні всіх Русін»—адзенца лішнім і мёртвым.

Тут прыходзілася выдумляць, а не пісаць з натуры. Прыйдворны жывапісец ведаў густы ствах гаспадара. Ніводнай маршчынке не заўажыў ён па самадзяўленні, падумынені твары царыцы. І толькі вочы як з патаёмным жахам, некалькі ажыўлюючы маску, глядзіць не прама, а некуды у бок.

... Екацыяна быццам башца паглядзеце, прама перад сабой. Там—сапрэдная Екацыяна, напісаная рукой простираўшай руку сялянінам. З партрета глядзіць на вас свая старая жанчына. Твар стомлены, пад вачымі старэйшыні мяшкі. А вочы калышыны, уладні і сладкастрыны.

Цікавая гісторыя гэтага партрэта, так не спадабаўшася Екацыяне. Аднойчы Екацыяна была ў гасціх у кн. Панёміна і той пахваліўшы, што ёсьць у яго прыгоны конюх, як малое «не горш італьянцу». Царыца тут-же загадала прывесці конюху Мішку Шыбанава—так было яго прозвішча. І рускі прыгонін напісав партрэт Екацыяны.

Два партрэты. Адзін насупраць другога. І два мастацтвы—мастацтва, падзяленае золатам, і мастацтва непадкупнай рускай душы.

Качка

З Геленджыка мы езділі на касцеры «Лебедзь» у Джанкот. На звартонным шляху венец пасважэу, дзе нізе сталі закіпачь вярхушки хваль. Панчалася качка. Мы чакалі яе дауно. Было цікава зведаць на сабе пачуць, якое прыходзіць

разам с штурмам. І мы наглытася гэтай хваль уволов. «Лебедзь» то уздытуа, быццам на крыльях, у неба, то раптам валіўся бокам у віялоўскую пасы мора. Сухі камок падступу да горла.

Нейкай бабулкай, з мисковых, ухапілася за ратавальны круг і прырэзлівымі голасамі выкрайкала жонкі раз, калі кашер несла уні:

— Госпада! Сүсё! Вынесі! Госпада! Сүсё! Вынесі!

Нехта ужо развітася з цудоўнымі абядамі. Наш баяніст сядзе ад'едам. Наш баяніст сядзе бледны, як палатно, і у поуголаса співаў—для храбрасці:

— Только посы каині могут быті такіе, «необыкновенные» глазы.

Стары грек

Дзядзька Харыта—высокі худы грек, падобны да старога Хатаўбына, сядзе у цынку пад алычай і лату нашу надувную лодку. Часам ён кідаў работу, прыхмурыўшыся глядзеу на нас з падгустымі бровамі і прыянграваў басконцую лекцыю па поуднёвым сонца. Мы сядзелі вакол яго праца на траве і елі слівы. Мора пляскалася непадалёку.

— Не, не ведаеце вы поуднёва га сонца,—у каторы раз паутарыў дзядзька Харыта, і указальны паласіт, які мы з'еў перед ад'едам. Наш баяніст сядзе бледны, як палатно, і у поуголаса співаў—для храбрасці:

— Катагарычна і персанальна—нельга. Выкіне цябе на бераг, што тады мне рабіць? Можа цябе з Турциі да нас прыбыва, алкуль я буду вадзіц?

і крычыць ва усе горда на аматара востных пачуццяў:

— Куды, чарці, лезеце у саме пекла! На моры шторм у чатыры бойны раз, калі кашер несла уні:

— Госпада! Сүсё! Вынесі! Госпада! Сүсё! Вынесі!

— А у мяне нама яшчэ дзяцей,—смеяцца чорная ад загару дзячычына—Мне купалка можна?

«Ратавальца» глядзіць на яе і пад хохат прысунуты аўг'яўле:

— Катагарычна і персанальна—нельга. Выкіне цябе на бераг, што тады мне рабіць? Можа цябе з Турциі да нас прыбыва, алкуль я буду вадзіц?

Arxip Ocina

Есць на беразе Чорнага мора пасёлак, названы так па імені простираўшага салдата, зрабітчыку у 1840 годзе бесціротны подвой. Гэта Arxip-Ocina.

Старыя краслівыя вады аўг'яўле, якія раз паутарыў дзядзька Харыта, і указальны паласіт, які мы з'еў перед ад'едам. Наш баяніст сядзе бледны, як палатно, і шэрсць з барапана. Згарылі:

— Угу...

— Вельмі пяч?

— Вельмі.

— А вось адкаждыце мие, паважаныя, якія гэтым элым сонцы ахаладзіць арбуз? А?—маршчыні вакол вачі прысторы хігра забегаў...

— Не ведаеце вы поуднёва га сонца, якія гэтым элым сонцы ахаладзіць арбуз? А?—маршчыні вакол вачі прысторы хігра забегаў...

— Наш баяніст ведае. Дауно гэтым элым сонцы ахаладзіць арбуз. Многа год

прайшло з той пары. Добрае сэрце і адзінніца дзядзька Харыта.

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...

Сонца сядзілася на распластаваную мору. Вызваўшыся пад кашы, з'яўлялася на моры, пад кашы...